

Språktidningens dubbla ansikten i fråga om svensk språkpolitik och språkdemokrati

Publicerad: 2014-09-23. Uppdaterad: 2015-07-31

Ladda ner

"Språktidningens dubbla ansikten i fråga om svensk språkpolitik och språkdemokrati" (2014-09-21) (659 kB)

I en brevväxling mellan mig och Patrik Hadenius, Språktidningens chefredaktör, visar han sitt och tidningens verkliga ansikte bakom den vackra masken. För det visar sig nämligen att Patrik Hadenius och Språktidningen endast i teorin är för ett gemensamt och demokratiskt beskrivet samhällspråk, då de försvarar den odemokratiska majoritetsspråkpolitik där det i praktiken officiella svenska språket beskrivs genom den Svenska Akademiens ordlista över svenska språket. Att Patrik Hadenius inte kan belägga sina ytterst ogenomtänkta påståenden om demokrati, socialt tryck, privatspråkets inverkan på standardspråket i SAOL, hur det senare språkets beskrivs och vilken betydelse det har för formell text verkar inte bekymra honom. Patrik Hadenius ändrar nämligen inte uppfattning i sak, trots att hans vidhållande av sina trosbaserade åsikter i dessa frågor får honom att framstå som en inställsam hycklare eller en person med klent intellekt.

Den 10 augusti 2014 21:21 skrev Johan Svensson till Patrik Hadenius:

Hej igen Patrik,

Är det inte dags för ett temanummer om språk och demokrati nu? Läs gärna min nya text (en länk till denna och en kort innehållsbeskrivning av texten bifogas sist i det här mejlet) där jag visar att Ann Cederberg, chef på Språkrådet, har fel när hon bland annat påstår att det inte är möjligt med en demokratisk språkbeskrivning.

Noterar att både Fredrik Lindström och Lars Melin får utrymme i nr 6/14 av Språktidningen. Att båda dessa skribenter har fel i viktiga språkfrågor har jag också tidigare kunnat visa. trots detta har jag ännu inte fått komma till tals i Språktidningen. Kanske är det äntligen dags nu? ;)

Så här skriver jag t ex i "Babiansvenskan (2013-02-13):

[...]

<http://detodemokratiskaspraket.se/artikel12.asp>

Från "Plagiering har ersatt tolkning vid inlåningen av nya ord i svenskan" (2012-04-22):

[...]

<http://detodemokratiskaspraket.se/artikel10.asp>

Mvh, Johan Svensson

Date: Mon, 11 Aug 2014

Subject: Re: FW (Patrik Hadenius): "Språkrådets fyra obesvarade frågor om språk och demokrati" (2014-08-06)

From: patrik@spraktidningen.se

Hej Johan!

Språk och demokrati är absolut frågor för Språktidningen. Vi har haft en del artiklar om engelska lånord och anpassning av lånord till svenskan och vad som egentligen ska räknas som ett ord. Också stavningsreformer har vi skrivit om, liksom hur SAOL kommer till. Jag vet därför inte riktigt vad det är för specifik artikel eller tema det är du efterlyser.

Som jag skrivit tidigare håller jag inte med dig om att språkvården i Sverige skulle vara särskilt odemokratisk. Alla beskrivningar av språk, alla ordböcker och grammatikbeskrivningar är ofullständiga, eftersom språk är ett kulturellt fenomen som är så komplext och föränderligt att det helt enkelt inte går att beskriva helt och hållet. De beskrivningar som finns, till exempel SAOL eller Språkrådets nyordslistor, är inte perfekta men oftast tillräckligt bra för sitt syfte. Jag välkomnar en debatt om hur de kan bli lite bättre, men att helt avfärda dem som odemokratiska tycker jag är ganska fruktlöst.

Med vänliga hälsningar
Patrik Hadenius

Den 12 augusti 2014 08:39 skrev Johan Svensson till Patrik Hadenius:

Hej Patrik,

Tack för ditt snabba svar! Jag undrar om du skulle kunna vara snäll och förklara varför du anser att Sverige har en demokratisk majoritetsspråkpolitik, trots att det i praktiken officiella svenska språket i dag beskrivs av den fristående kulturinstitutionen Svenska Akademien genom dess ordlista över svenska språket? ;)

Mvh, Johan

Date: Tue, 12 Aug 2014 17:06:13 +0200

Subject: Re: FW (Patrik Hadenius): "Språkrådets fyra obesvarade frågor om språk och demokrati" (2014-08-06)

From: patrik@spraktidningen.se

Hej Johan!

I Sverige är det fritt för var och en att stava hur man vill. Den officiella språkpolitiken säger genom språklagen i princip att vi ska ha ett vårdat och begripligt språk och att det ska vara svenska. Men det finns ingen lagfäst språkriktighetsbok eller ordlista som definierar vad som är svenska. Vi kan välja att följa stavnings-rekommendationer, eller att gå vår egen väg.

SAOL är en utmärkt lista över det språkbruk som används, och den kan därför också fungera som rådgivare när man är osäker. Den har vissa mindre brister, men i princip bygger den på det skrivna språk som går att finna i offentliga texter, alltså sådant som du och jag och alla andra skriver. SAOL är dock inte någon lag, utan bara något som vi kan följa om vi väljer att göra det.

/Patrik

Den 12 augusti 2014 23:19 skrev Johan Svenson till Patrik Hadenius:

Hej Patrik,

Kul att du tar diskussionen, men tyvärr har du fel. För jag har i en av mina texter om det svenska språket redan bemött och motbevisat din invändning genom att bland annat hänvisa till språklagens förarbeten om det så kallade sociala tvånget (se avsnitt 8.4 i "Det svenska språkets falska vänner, 2013-08-13, nedan)!

Jag hoppas därför att du kan återkomma med en mer genomtänkt förklaring till varför du anser att svenskan i dag har en demokratisk språkbeskrivning? ;)

Mvh, Johan

Från "Det svenska språkets falska vänner" (2013-08-13):

8.4 Den odemokratiska språklagen gör att den nuvarande språkutvecklingen är en odemokratisk process

[...]

<http://detodemokratiskaspraket.se/artikel16.asp#8.4>

Date: Wed, 13 Aug 2014 10:17:21 +0200

Subject: Re: FW (Patrik Hadenius): "Språkrådets fyra obesvarade frågor om språk och demokrati" (2014-08-06)

From: patrik@spraktidningen.se

Hej Johan!

Du och jag har helt olika syn på vem det som bestämmer över språket, och vem det är som tvingar vem. Det du kallar "sociala tvånget" tror jag kommer från omgivningen och inte från SAOL eller Språkrådet. Valet av till exempel crabfish har inte SAOL gjort, utan det görs av alla som skriver: journalister, bloggare, reklamskribenter och alla andra som tycker att engelska låter häftigare än svenska. Jag tror dessutom inte att "tvånget" är så starkt som du beskriver det. Tvärtom skriver de flesta på bloggar och i sms och på twitter väldigt fritt och efter eget huvud.

Trots att jag själv gillar etablerade svenska ord bättre än nya lånade, kan jag inte se varför det skulle vara mer demokratiskt att använda svenska ord än till exempel engelska. Att använda svenska ord är snarare en smakfråga, och inte en demokratifråga, för mig. Och det är ju i de flesta fall språkvården i

form av Språkrådet och SAOL som bromsar de flesta skribenters önskan att använda poppiga modeord. När SAOL till exempel försöker införa jos, i stället för juice, väljer vi språkanvändare att fortsätta skriva juice och SAOL får backa.

Jag vänder mig också mot din skrivning att orden i ordlistorna "listas helt godtyckligt". Så är det inte. Visst finns det brister i urvalet, men det är knappast helt godtyckligt.

/Patrik

Den 14 augusti 2014 10:18 skrev Johan Svenson till Patrik Hadenius:

Hej igen Patrik,

Tack för ditt nya svar! Tyvärr har jag dock redan motbevisat även din nya påståenden, varför du även denna gång får vara vänlig att återkomma med ett nytt svar.

När det gäller det social[a] tvånget räcker det att kunna konstatera att det faktiskt finns och dessutom är väldigt starkt, men att det samtidigt är ointressant varför och av vem det utövas.

Språket på bloggar, i sms och på twitter saknar ju som du borde veta i princip helt relevans för det skriftliga standardspråket.

Det är givetvis upp till var och en om man vill uttrycka sig på engelska eller svenska, men det innebär inte att engelska ord och uttryck helt godtyckligt ska beskrivas som oanpassade engelska lånord i den samtida skriftliga standardsvenskan utan att det finns ett demokratiskt fattat beslut som säger att det ska vara just så.

Det finns ju inget objektivt och entydigt sätt att avgöra om en text som innehåller ord och uttryck på fler språk än svenska ska ses som enbart svenska eller en text på just flera olika språk (s k språkväxling).

Hoppas till sist att du i ditt nästa svar kan överge din åsiktsbaserade argumentation för att istället diskutera frågorna i sak med källhänvisningar eller logiskt motiverade slutsatser.

Mvh, Johan

Ps. Bifogar några avsnitt ur min språkvetenskapliga avhandling där jag markerat särskilt viktig text med understrykningar! ;)

Från "Det svenska språkets falska vänner (2013-08-13):

2. Grundproblemet med dagens definition av svenska [s. 4-5]

[...]

<http://detodemokratiskaspraket.se/artikel16.asp#2>

5.10 Står Språkrådets nya chef, Ann Cederberg, för en ny eller gammal inriktning med av- seende på den statliga språkvården? [s. 30-31]

[...]

<http://detodemokratiskaspraket.se/artikel16.asp#5.10>

*6.5 Språkutvecklingen baseras på ett tidningsspråk utan språklig granskning [s. 40]:
[...]*

<http://detodemokratiskaspraket.se/artikel16.asp#6.5>

6.6 Mediernas rädsla för felciteringar gör att vi får fler oanpassade engelska ord i svenskan samtidigt som deras vanligaste felstavningar av svenska ord inte tas upp i ordböckerna [s. 41]

[...]

<http://detodemokratiskaspraket.se/artikel16.asp#6.6>

Date: Fri, 15 Aug 2014 11:45:19 +0200

Subject: Re: (Patrik Hadenius): "Språkrådets fyra obesvarade frågor om språk och demokrati" (2014-08-06)

From: patrik@spraktidningen.se

Hej Johan!

Det vi diskuterar är motsägelsefullt och inte alltid logiskt. Så är det med språk. Därför blir argumenten också ofta känslomässiga, snarare än logiska. Det du kallar "bevis" är ju inga bevis utan dina åsikter. När du skriver "När det gäller det sociala tvånget räcker det att kunna konstatera att det faktiskt finns och dessutom är väldigt starkt" är det din åsikt. Det finns inget bevis för att det sociala tvånget är "vädigt starkt".

Påståendet "Språket på bloggar, i sms och på twitter saknar ju som du borde veta i princip helt relevans för det skriftliga standardspråket." är din åsikt. Jag håller inte med utan menar att språket i sms och på twitter numera har en påverkan på andra skriftliga språk, Enligt min åsikt har vi inte längre ett skriftligt standardspråk utan flera.

/Patrik

Den 17 augusti 2014 21:00 skrev Johan Svenson till Patrik Hadenius

Hej Patrik,

Tack för ditt svar. Dessvärre verkar det inte som att du inte överger din trobaserade uppfattning om språk och demokrati ens när du är överbevisad i sak.

Du påstår till exempel att jag skulle sakna bevis för att det skulle finnas ett starkt socialt tvång att uttrycka sig på SAOL:s skriftliga standardsvenska i formella texter, trots att detta slogs fast redan 1886 av professor Adolf Norén i en artikel i tidningen Nystavaren och detta även bekräftas från statligt håll i SOU 2002:27 s. 417-418 (se avsnitt 8.4 i "Det svenska språkets falska vänner", 2013-08-13).

Din uppfattning om att språket på twitter, bloggar och sms skulle ha något inflytande stämmer ju inte heller. Att privatspråket saknar relevans för den

skriftliga standardsvenskan framgår ju uttryckligen i den senaste upplagan av SAOL på grund av att dessa texter saknar "oberoende textgranskare" (13:e upplagan, 2006, s. XI).

Det är därför inte förvånande att det är enkelt att visa att det sociala tvånget faktiskt existerar. Vi kan exempelvis använda språket i Språktidningen för att bevisa detta. Om ni skulle vara så fria och obundna av den svenska rättstavningen skulle ni väl inte till 100 % skriva "och" och "eller" i era texter istället för att använda er av alternativa stavningar som "o", "å", "&", "ock", "åck" samt "lr"?

Dessutom skulle knappast svenska nyhetsmedier som TT och DN både den 11 augusti 2014 och 15 augusti 2014 (se nedan) uppmärksamma påstått felaktiga stavningar i FP:s valannonser ("ungdommar" och "val upptakt") om det inte fanns ett starkt socialt tvång att uttrycka sig på den i praktiken officiella svenska rättstavningen, som i dag alltså återfinns i SAOL:s odemokratiska språkbeskrivning.

Vill du motbevisa existensen av det sociala tvånget får väl Språktidningen publicera temanumret "Kunnskap är mackt" i nästa nummer och där slå ett slag för privatspråkets alla uttrycksmöjligheter?

Tacksam för kommentar!

Mvh, Johan

"Nytt stavningsfiasko av FP"

Publicerad i DN 2014-08-15 kl 16:32

Ännu en gång har Folkpartiet bjudit på ett olyckligt stavfel i en valannons.

I skånska Lokaltidningen Landskrona & Svalöv efterlyser partiet en "kunskapskola med ordning och reda", enligt Dagens Media. Stavfelet är det tredje språkliga haveriet i partiets annonser bara den här veckan. I Bräcke handlade det om "ungdommar" och på Gotland bjöd FP in till en "val upptakt".

Gliringarna på nätet fortsätter nu att hagla, men enligt Lisa Flinth, kanslichef för Folkpartiet i Skåne, är det annonsmakarna som ligger bakom missen – även den här gången.

<http://www.dn.se/valet-2014/nytt-stavningsfiasko-av-fp/>

"FP stavade fel i skolkampanj"

Publicerad i DN 2014-08-11 kl 15:27

Folkpartiet i Bräcke kommun har släppt en ny reklamkampanj med fokus på utbildning. Men annonsen de gjort fick tas ner kort efter att kampanjen påbörjats.

Problemet var att annonsen med orden "barn och ungdommar" var felstavad, uppges P3 Nyheter med Karlsten. Och i Bräcke kommun menar Folkpartiet att misstaget var reklambyråns.

– Man kan ju tycka att det är ett trivialt stavfel, men i det här sammanhanget är det ju ödesdigert när partiet som jobbar med skolan stavar fel, säger Per-Olov Olsson, ordförande för Folkpartiet i Bräcke, till radioprogrammet.

<http://www.dn.se/valet-2014/fp-stavade-fel-i-skolkampanj/>

Date: Mon, 18 Aug 2014 10:41:26 +0200

Subject: Re: RE (Patrik Hadenius): "Språkrådets fyra obesvarade frågor om språk och demokrati" (2014-08-06)

From: patrik@spraktidningen.se

Hej Johan, se mina kommentarer till dina påståenden nedan:

[Dessa kommentarer finns återgivna i rak stil nedan. Mina påståenden återges kursiverade]
Tack för ditt svar. Dessvärre verkar det inte som att du inte överger din trosbaserade uppfattning om språk och demokrati ens när du är överbevisad i sak.

Nej, jag överger inte min uppfattning, för jag tycker inte att du har överbevisat den. Däremot tycker jag att du har rätt i att det är viktigt att diskutera vem som bestämmer över språket. Jag tror inte som du att det är helt odemokratiskt. Men det finns helt klart skäl att fundera över vilka som påverkar hur vi kan uttrycka oss.

Du påstår till exempel att jag skulle sakna bevis för att det skulle finnas ett starkt socialt tvång att uttrycka sig på SAOL:s skriftliga standardsvenska i formella texter, trots att detta slogs fast redan 1886 av professor Adolf Norén i en artikel i tidningen Nystavaren och detta även bekräftas från statligt håll i SOU 2002:27 s. 417-418 (se avsnitt 8.4 i "Det svenska språkets falska vänner", 2013-08-13).

Jag skulle hellre uttrycka det som ett socialt tryck, snarare än tvång. Språket är en konvention, och för att en sådan ska fungera krävs det att vi är hyfsat överens och följer en gemensam standard. Men små avvikelser från denna konvention gör att språket förändras. Dessa förändringar kan komma från SAOL, som du uttrycker det, men de kan också komma från andra håll.

Din uppfattning om att språket på twitter, bloggar och sms skulle ha något inflytande stämmer ju inte heller. Att privatspråket saknar relevans för den skriftliga standardsvenskan framgår ju uttryckligen i den senaste upplagan av SAOL på grund av att dessa texter saknar "oberoende textgranskare" (13:e upplagan, 2006, s. XI).

Det finns flera belägg för att språket på twitter, bloggar och sms har inflytande. Det beror förstås på vem som skriver, och vad man skriver och hur det uppfattas. Men språket i sociala medier har helt klart påverkan.

Det är därför inte förvånande att det är enkelt att visa att det sociala tvånget faktiskt existerar. Vi kan exempelvis använda språket i Språktidningen för att bevisa detta. Om ni skulle vara så fria och obundna av den svenska rättstavningen skulle ni väl inte till 100 % skriva "och" och "eller" i era texter istället för att använda er av alternativa stavningar som "o", "å", "&", "ock", "äck" samt "lr"?

Det är kanske bättre att ta ett ord som är omdiskuterat för att visa vad som styr våra val. Om vi tar ett ord som hen, så använder vi det trots att det inte står i SAOL, och långt innan redaktören för SAOL påstod att han skulle ta in det i nästa upplaga.

Dessutom skulle knappast svenska nyhetsmedier som TT och DN både den 11 augusti 2014 och 15 augusti 2014 (se nedan) uppmärksamma påstått felaktiga stavningar i FP:s valannonser ("ungdommar" och "val upptakt") om det inte fanns ett starkt socialt tvång att uttrycka sig på den i praktiken officiella svenska rättstavningen, som i dag alltså återfinns i SAOL:s odemokratiska språkbeskrivning.

Skälet till att reaktionerna mot FP:s affischer är så stark är ju att de trycker hårt på att vi ska lära oss konventionella kunskaper, som till exempel rättstavning. Då är det ju komiskt att de bryter själva mot konventionen.

Vill du motbevisa existensen av det sociala tvånget får väl Språktidningen publicera temanumret "Kunnskap är mackt" i nästa nummer och där slå ett slag för privatspråkets alla uttrycksmöjligheter?

Vi har publicerat en hel del artiklar om språkutveckling och vad som styr den. Det är många samverkande faktorer. Jag påstår inte att SAOL inte har något inflytande. Men det är inte enbart den som styr. Vi som skriver har också en stor makt.

/Patrik

To: patrik@spraktidningen.se

Subject: RE (Patrik Hadenius): "Språkrådets fyra obesvarade frågor om språk och demokrati" (2014-08-06)

Date: Tue, 19 Aug 2014 15:07:01 +0000

Hej igen Patrik,

Tack för ditt fortsatta engagemang!

Mina nya svar är stjärn- och fetstilsmarkerade i texten nedan, hoppas du har tid att kommentera dessa svar också? ;)

Mvh, Johan

[...]

Hej Patrik,

Tack för ditt svar. Dessvärre verkar det inte som att du inte överger din trosbaserade uppfattning om språk och demokrati ens när du är överbevisad i sak.

Nej, jag överger inte min uppfattning, för jag tycker inte att du har överbevisat den. Däremot tycker jag att du har rätt i att det är viktigt att diskutera vem som bestämmer över språket. Jag tror inte som du att det är helt odemokratiskt. Men det finns helt klart skäl att fundera över vilka som påverkar hur vi kan uttrycka oss.

*** Inte? Först hävdar du ju t ex att språkbeskrivningen inte är godtycklig, utan följer vissa objektiva beskrivningsgrunder Därefter, när jag motbevisat denna uppfattning genom att påpeka att den vanligare stavningen "maila" saknas som alternativform till "mejla" I SAOL, ändrar du dig och påstår då helt plötsligt att språkbeskrivningar inte kan göras "logiska" och därför bara kan vara just subjektiva...**

Du påstår till exempel att jag skulle sakna bevis för att det skulle finnas ett starkt socialt tvång att uttrycka sig på SAOL:s skriftliga standardsvenska i formella texter, trots att detta slogs fast redan 1886 av professor Adolf Norén i en artikel i tidningen Nystavaren och detta även bekräftas från statligt håll i SOU 2002:27 s. 417-418 (se avsnitt 8.4 i "Det svenska språkets falska vänner", 2013-08-13).

Jag skulle hellre uttrycka det som ett socialt tryck, snarare än tvång. Språket är en konvention, och för att en sådan ska fungera krävs det att vi är hyfsat överens och följer en gemensam standard. Men små avvikelser från denna konvention gör att språket förändras. Dessa förändringar kan komma från SAOL, som du uttrycker det, men de kan också komma från andra håll.

*** Spelar det någon roll i sak om vi kallar företeelsen för "socialt tryck" istället för "socialt tvång" om dess effekt är densamma? Förklara gärna vilken i så fall!**

Självklart förändras språket, men jag har aldrig hävdat något annat heller. Språkutvecklingen är ju kommersiell, då SAOL i princip endast beskriver tidningsspråket (som i sin tur "utvecklar" svenskan genom att använda sig av oanpassade engelska ord och uttryck i allt större utsträckning).

Din uppfattning om att språket på twitter, bloggar och sms skulle ha något inflytande stämmer ju inte heller. Att privatspråket saknar relevans för den skriftliga standardsvenskan framgår ju uttryckligen i den senaste upplagan av SAOL på grund av att dessa texter saknar "oberoende textgranskare" (13:e upplagan, 2006, s. XI).

Det finns flera belägg för att språket på twitter, bloggar och sms har inflytande. Det beror förstås på vem som skriver, och vad man skriver och hur det uppfattas. Men språket i sociala medier har helt klart påverkan.

*** Vilka är dina belägg för att privatspråket skulle ha en så stor påverkan på det skriftliga standardspråket som du gör gällande? I den senaste upplagan av SAOL framgår det ju uttryckligen att privatspråket nästan inte har någon relevans alls för språket i ordlistan!**

Det är därför inte förvånande att det är enkelt att visa att det sociala tvånget faktiskt existerar. Vi kan exempelvis använda språket i Språktidningen för att bevisa detta. Om ni skulle vara så fria och obundna av den svenska rättstavningen skulle ni väl inte till 100 % skriva "och" och "eller" i era texter istället för att använda er av alternativa stavningar som "o", "å", "&", "ock", "äck" samt "lr"?

Det är kanske bättre att ta ett ord som är omdiskuterat för att visa vad som styr våra val. Om vi tar ett ord som hen, så använder vi det trots att det inte står i SAOL, och långt innan redaktören för SAOL påstod att han skulle ta in det i nästa upplaga.

*** Nej, det måste väl ändå vara bättre att utgå från de ord som redan finns med i den senaste upplagan av SAOL.**

Dessutom skulle knappast svenska nyhetsmedier som TT och DN både den 11 augusti 2014 och 15 augusti 2014 (se nedan) uppmärksamma påstått felaktiga stavningar i FP:s valannonser ("ungdommar" och "val upptakt") om det inte fanns ett starkt socialt tvång att uttrycka sig på den i praktiken officiella svenska rättstavningen, som i dag alltså återfinns i SAOL:s odemokratiska språkbeskrivning.

Skälet till att reaktionerna mot FP:s affischer är så stark är ju att de trycker hårt på att vi ska lära oss konventionella kunskaper, som till exempel rättstavning. Då är det ju komiskt att de bryter själva mot konventionen.

*** Det är precis lika komiskt att du påstår att dessa konventionella kunskaper, dvs SAOL:s rättstavning, inte skulle ha något större språkligt inflytande när ni på Språktidningen följer dessa rekommendationer slaviskt i era texter!**

Vill du motbevisa existensen av det sociala tvånget får väl Språktidningen publicera temanumret "Kunnskap är mackt" i nästa nummer och där slå ett slag för privatspråkets alla uttrycksmöjligheter?

Vi har publicerat en hel del artiklar om språkutveckling och vad som styr den. Det är många samverkande faktorer. Jag påstår inte att SAOL inte har något inflytande. Men det är inte enbart den som styr. Vi som skriver har också en stor makt.

*** Du har ännu inte förklarat på vilket sätt du anser att den nuvarande språkutvecklingen och språkbeskrivningen skulle vara demokratisk, trots att det är tidningsspråket och inte privatspråket som beskrivs i SAOL (den i praktiken officiella svenska ordlistan). Vilket demokratiskt**

[Johan Svensson]

To: patrik@spraktidningen.se

Subject: RE: RE (Patrik Hadenius): "Språkrådets fyra obesvarade frågor om språk och demokrati" (2014-08-06)

Date: Wed, 27 Aug 2014 07:38:14 +0000

Hej Patrik,

Då jag ännu inte fått några nya invändningar från dig (se mitt svar från den 19 augusti 2014 nedan) undrar jag om jag kan tolka det som att vi nu är överens om bristen på språkdemokrati i Sverige och att Språktidningen kommer att uppmärksamma detta i ett kommande temanummer? ;)

Mvh, Johan

Date: Wed, 27 Aug 2014 09:55:06 +0200

Subject: Re: RE (Patrik Hadenius): "Språkrådets fyra obesvarade frågor om språk och demokrati" (2014-08-06)

From: patrik@spraktidningen.se

Nej, jag svarade inte, för att jag inte hade tid. Vi har olika syn i frågan och det är svårt att komma vidare. Du vill inte ändra dig. Jag tycker att det finns poänger i ditt resonemang, systemet är inte perfekt, men du är alltför drastisk i dina slutsatser. Det är i alla fall min syn på saken.

Patrik

To: patrik@spraktidningen.se

Subject: RE: RE (Patrik Hadenius): "Språkrådets fyra obesvarade frågor om språk och demokrati" (2014-08-06)

Date: Wed, 27 Aug 2014 08:22:41 +0000

Hej Patrik,

Tack för svar! Synd bara att du, som vanligt, helt saknar vetenskapliga eller logiska belägg för din

ståndpunkt. Men man brukar ju säga att var och en är salig i sin tro...

Det är dock uppenbart att den svenska språkvetenskapen inte är en vetenskap, lika litet som den svenska majoritetsspråkpolitiken inte är demokratisk. Detta har jag bevisat och du har, inte helt oväntat, inte heller kunnat bevisa motsatsen.

Hade du varit en större man hade du kunna erkänna detta. Din oärliga argumentation gör nu att du framstår du som en lismande lakej som knäböjer för den nakne kejsaren, Svenska Akademien, och hans statliga hovnarrar. Skillnaden mellan den inställsamme hycklaren och den babblande idioten är emellertid oftast mycket liten...

Tack för din tid för den här gången!

Mvh, Johan :)

Date: Mon, 25 May 2015 12:10:07 +0200

Subject: Re: Fråga om "Dags att liva upp språkpolitiken!" (Språktidningen 4-2015)

From: patrik@spraktidningen.se

Hej Johan!

Tack för din fråga. Varje gång vi skriver eller talar så väljer vi ord, och därmed bestämmer vi i princip över språket. Men vi väljer inte helt fritt, och det finns en del som har mer eller mindre starkt inflytande över hur vi väljer. Det kan till exempel vara lärare, läroböcker, akademier och språkvetare, men också i hög grad författare och journalister, vars offentliga texter vi läser och tar intryck av.

Med vänliga hälsningar

Patrik Hadenius

To: patrik@spraktidningen.se

Subject: RE: Fråga om "Dags att liva upp språkpolitiken!" (Språktidningen 4-2015)

Date: Sun, 7 Jun 2015 09:12:36 +0000

Hej igen Patrik,

Tack för ditt svar. Jag har haft mycket att göra och har dessvärre inte haft tid att svara dig förrän nu.

Att "alla styr över det svenska språket" är ingenting annat än en språklig myt. Jag trodde att du och Språktidningen nu skulle vara beredda att stå för ett ärligt, vetenskapligt och faktabaserat innehåll i tidningen, men det visar sig dessvärre alltså vara fel.

Mitt mejl till dig den 19 augusti 2014, som du aldrig besvarade i sak, ger en bra översiktlig ingång till ämnet (se nedan). Vill du läsa mer rekommenderar jag "Det svenska språkets falska vänner" (2013-08-13):

<http://www.detodemokratiskaspraket.se/artikel16.asp>

I korthet kan man helt enkelt konstatera att det finns någon språkdemokrati i Sverige, då den gemensamma skriftliga standardsvenskan beskrivs av den fristående kulturinstitutionen Svenska Akademien genom dess ordlista över svenska språket.

För i annat fall skulle man ju kunna hävda att diktaturer som Kina och Nordkorea är demokratier, trots att dess invånare inte får rösta i fria och allmänna val?

Mvh, Johan Svensson

To: patrik@spraktidningen.se
Subject: RE (hjälpfrågan): Fråga om "Dags att liva upp språkpolitiken!"
(Språktidningen 4-2015)
Date: Thu, 11 Jun 2015 07:49:44 +0000

Hej Patrik,

Förstår att du har mycket att göra före semestrarna och att du därför inte har hunnit svara ännu.

Som en hjälp med att besvara frågan om det verkligen är "vi alla" som styr över det svenska språket kan du väl fundera på följande fråga:

- Är "alla" medborgare i en diktatur med och påverkar landets inrikes- och utrikespolitik, trots att det saknas såväl direkta som indirekta demokratiska påverkansmöjligheter över den politik som förs?

Mvh, Johan

Date: Thu, 11 Jun 2015 18:38:32 +0200
Subject: Re: RE (hjälpfrågan): Fråga om "Dags att liva upp språkpolitiken!"
(Språktidningen 4-2015)
From: patrik@spraktidningen.se

Hej Johan!

Skälet till att jag inte svarade var i första hand inte tidsbrist, utan att jag tyckte att vi fört denna diskussion tidigare. Vi är oense, men känner väl ganska väl varandras argument.

/Patrik

To: patrik@spraktidningen.se
Subject: RE (hjälpfrågan): Fråga om "Dags att liva upp språkpolitiken!"
(Språktidningen 4-2015)
Date: Thu, 11 Jun 2015 17:44:46 +0000

Hej Patrik,

Problemet är du fortfarande inte baserar din slutsats på en vetenskaplig metod eller en logisk argumentation (objektivitet), utan endast på privata och högst trosbaserade åsikter (subjektivitet).

Att man exempelvis tror att kristendomens skapelseberättelse eller att tidningarnas horoskop är sanna innebär inte att de också är det i vetenskaplig mening, lika lite som att det blir sant att Stockholm är huvudstad i Schweiz eller att 15 + 14 är 30 bara för att man tror det.

Det är faktiskt pinsamt att nivån inte är högre i varken svensk språkpolitik eller i Språktidningen, som mest tycks vara klubbar för inbördes beundran och bygga på språkliga och politiska myter istället för att ägna sig åt en faktabaserad vetenskap.

Mvh, Johan